

Vedle těchto článků jsou v sešitě otištěny dvě disertační práce a to M. Soukupové: Aktivní a pasivní výkrok dívek, a K. Hackra: Abdukce prstů při rozpětí dětských rukou. Z.

Univ. prof. Dr. Aug. Miříčka—univ. prof. Dr. V. Solnař: *Nová úprava trestního soudnictví v Protektorátu Čechy a Morava*. (Vydal Melantrich a. s. Cena K 30.—.)

Velmi včas přichází tato kniha a velmi vhod každému, kdo je nucen pracovat v trestním soudnictví, neboť zhuštěnou formou podává systematické pojednání o nových předpisech, jakož i překlady nejdůležitějších trestně právních předpisů, jež nyní platí i na našem území. Pro pracovníky v oboru péče o mládež úchylnou jsou obzvláště důležité předpisy o trestním soudnictví nad mládeží podle říšskoněmeckého zákona ze 16. února 1923 a předpisy o židovském majetku, jakož i předpisy o prominutí trestu ze 7. června 1939. — Čitelným písmem sázená a vkusně a trvanlivě vypravená kniha tato bude důležitou pomůckou pro každého, neboť dosud nebylo souborného vydání těchto předpisů, zasahujících tak hluboko do celého našeho společenského ústrojí. Parátně pružný duch prof. Dr. Miříčky podává tu pomůcku nedoceňitelnou.

S. r. J. Š—ka.

Psychologický sborník vydaný na počest šedesátých narozenin Dr. Mihajla Rostohara, profesora psychologie na Masarykově universitě v Brně. — PhDr. Mihajlo Rostohar slavil tiše 30. července 1938 šedesáté narozeniny, tedy v době, která již nevěstila nic dobrého, a ve které se věková hranice oslavuje bez okázalosti. Avšak Rostoharův význam přec nedovolil, aby mu žáci a přátelé k významnému dni nepřáli formou trvanlivou, byť i opožděně. Vydali na jeho počest objemný sborník (přes 300 str.) jako 4. číslo časopisu „Psychologie“. Právem a přímo povinně, neboť dnes je Rostohar reprezentantem psychologické vědy. Jako Slovinec (narodil se v Bregach) habilitoval se r. 1910 na pražské universitě, kde otevřel první psychologickou laboratoř a opatřil ji přístroji z vlastních peněz. R. 1924 byl jmenován mimořádným profesorem filosofické fakulty v Brně, kde založil psychologický ústav, r. 1935 založil a rediguje dosud časopis „Psychologie“, sestrojil řadu přístrojů vlastní konstrukce, je předsedou Společnosti pro výzkum dítěte. Sjezdům pro výzkum dítěte dal přesný program vědecký, kterým se budoucí sjezdy budou řídit, až k nim dojde ve vhodnější době. Vychoval slušný počet zdatných psychologů a obohatil českou a jugoslávskou psychologickou literaturu; počet prací jím napsaných dosahuje čísla 200. Psychologie jako empirická věda nevychází u Rostohara ze spekulativní theorie, jak bylo u Durdíka, Lindnera a Kaprasa, nýbrž ze soustavného pozorování du-

ševních jevů a z vyvolávání jich experimentem, tedy bez metafysických prvků, vychází z pojetí struktury osobnosti jako psychického celku a pozoruje jeho vývoj. Toto hledisko důrazně uplatňuje proti názorům starších i novějších psychologů v cizině, uplatňuje je v universitních přednáškách, na sjezdech a ve všech svých pracích. Zasáhl i do pedopathologie, vysvětliv vývoj představy u dítěte slabomyslného (na IV. sjezdě pro výzkum dítěte). Že pak otázky duševního vývoje dítěte jsou v nejužším vztahu k pedagogice, nesly se i k ní některé práce Rostoharovy, na př. „O studiu psychologie jako základu vědecké pedagogiky“ (1930), „Psychologický profil žáka elementární třídy“ (1933), „Psychologické základy počátečního čtení s praktickým návodem ke čtení“ (1934), „Pedagogické důsledky psychologie dítěte předškolního věku“ (1936). Ve sborníku jsou Rostoharovy psychologické názory pěkně a jasně vysvětleny dr. V. Chmelařem. Vedle několika vzpomínkových článků jsou ve sborníku studie: Vývoj představy děje z optických dojmů (V. Chmelař), Vliv délky paus na utváření melodie (J. Burjanek), Představivost a tvořivost u dětí a mladistvých (V. Schmidt z Lublaně), Mluvnický a psychologický podnět (F. Trávníček), Kausalita u dětí předškolního věku (L. Kolaříková), City a nemoce estetické (R. Konečný), Vytváření a zažívání světa u dospívající mládeže (E. Pejhovský), Psychoanalýza a dítě (Ferd. Kratina), Příspěvek k psychologii prostituce (L. Kempný), Výtvarné projevy dětí duševně úchylných (K. Důbravová), Jinochova povídka (Slobodan Popovič).

J. Z.

Niko Bartulovič: **Karel Čapek**. — V esperantské knihovně Nova Luno, vydávané insp. V. Ramadanovičem v Zemunu, vyšla Bartuličova práce o Karlu Čapkovi v písmě braillově. Svědčí to a pohotovosti redakce i o sympatiích, jimiž se K. Čapek těšil u Jihoslovanů. Poněvadž je kniha tištěna pro slepce a esperantsky, dostane se do celého světa a přispěje k poznání našeho slovesného umění v cizině.

J. Z.

MUDr. Jiří Říha: **Technika mluveného slova**. (Zvláštní otisk z čas. „Biologické listy“, roč. 24., čís. 3.)

Autor shrnuje výsledky svého dlouholetého pozorování výslovnosti, hlasu, resonance, zásoby živých slov a slohu řeči mnohých řečníků na přednáškách a schůzích, jichž se zúčastnil, hlavně na schůzích Spolku českých lékařů, v němž nakonec také své zkušenosti přednesl. Sám dobrý zpěvák a řečník jadrné mluvy, chce přiměti svého čtenáře, aby ve svých projevech dbal i krásy mluvy, nejen obsahu. Myšlenka jistě hodná uznání a týká se nejen řečníků na schůzích a přednáškách, ale i učitelů a řečníků v rozhlase. Jak je někdy trapné poslouchati některého řečníka, nebo i universitního profesora na katedře! Nenáročný podnět autorův, provázený také upozorněním na pomůcky ke cvičení mluvy, zaslouží pozornosti všech, jichž se týká. Dovtípí se všichni?

Dr. S.

Každý člověk vykazuje větší neb menší poruchy vývojové.

Karel Herfort.

(Habilitační přednáška 20. XII. 1919.)